

Phẩm 21: THỌ KÝ QUANG ÂM THIÊN

Khi ấy, trong hội có tám mươi ức Quang âm thiên, thấy các A-tu-la vương cho đến Phạm Thiên vương ở chỗ Đức Thế Tôn đều hiện thần biến cúng dường các món; lại nghe Như Lai thọ ký cho họ thành Chánh đẳng Chánh giác, hoan hỷ phấn khởi thật chưa từng có.

Lúc đó, Thiên chủ từ chỗ ngồi đứng dậy, bày vai phải cúi đầu đánh lễ, rồi đứng trước Đức Phật bạch rằng:

–Bạch Thế Tôn! Có Tam-ma-địa tên là Chiếu sáng các pháp. Nếu có Bồ-tát nào khéo tu tập Tam-ma-địa này thì có khả năng hiểu được tất cả các pháp, lại còn có thể đạt được vô lượng biện tài như: Vô trước biện tài, Gia trì biện tài, Thiện xảo biện tài, Mỹ diệu biện tài, Thích ý biện tài, Ly phược biện tài, An ổn biện tài, Thâm thâm biện tài, Vi diệu biện tài, Vô đẳng biện tài, cho đến đạt được Như Lai sở hữu tối thượng biện tài.

Thưa Thế Tôn! Sao gọi là Tam-ma-địa Chiếu sáng các pháp? Nếu Đại Bồ-tát nào được Tam-ma-địa này, đối với tất cả pháp không có tâm từ và tác ý. Nếu lia những tâm sở ấy thì không có nghi hoặc. Như vậy đối với các pháp đoạn trừ nghi hoặc, đối với tất cả mọi nơi thông đạt không ngại. Vì sao? Vì các pháp lia tự tánh. Nếu rõ được các pháp tự tánh không có thì Bồ-tát ấy có thể hiểu được nghĩa môn chữ A.

Chữ A là vô tác, A là biến khắp, A không phải là hữu vi, A không phải vô vi, A không phải không thành tựu, A không chỗ nương tựa, A là không động, A là không loạn, A không phải phân biệt, A không phải lia phân biệt, A không phải rớt ráo, A không phải tan hoại, A không phải hình sắc, A không phải hiển sắc, A không phải trụ trì, A không phải định trụ, A không phải biết, A không phải thấy, A không phải ngôn thuyết, A không phải lia ngôn thuyết, A không phải nghĩ bàn, A không phải lia nghĩ bàn, A không phải đến đi, A không phải ra vào, A không phải hữu biểu, A không phải vô biểu, A không phải danh, A không phải tướng, A không phải đối trị, A không phải che lấp, A không phải tận, A không phải vô tận, A không phải hai, A không phải không hai, A không phải chân thật, A không phải hư vọng, A không phải cấu, A không phải tịnh, A không phải lia tịnh, A không phải chấp, A không phải lia chấp, A là không sinh, không thể không sinh, không có một pháp nhỏ nào có thể sinh, A là không diệt, không thể không diệt, không có một pháp nhỏ nào có thể diệt, A là bất không, không thể bất không, A là không tướng, không thể không tướng, A là không nguyện, không thể không nguyện. Khi hiểu được như vậy rồi biết không phải là hý luận. Đó gọi là hiểu được nghĩa môn chữ A.

Thưa Thế Tôn! Lại các pháp từ ý mà sinh, do chữ A cho nên dẫn sinh chữ Đạt. Nếu có thể hiểu được chữ Đạt thì có thể hiểu được tất cả giáo pháp.

Điều mà gọi là hiểu rõ pháp hữu vi, pháp vô vi, pháp hữu biểu, pháp vô biểu, pháp thế tục, pháp thắng nghĩa.

Thưa Thế Tôn! Pháp thắng nghĩa chỉ là một chân như. Dùng lời nói để diễn đạt cho rõ thì do đâu mà có thể hiểu.

Thưa Thế Tôn! Như người trong mộng làm tất cả mọi việc. Cảnh mộng không phải thật, chỉ có giả danh. Khi thức rồi biết rõ đều do tâm tạo.

Thưa Thế Tôn! Như tiếng vang trong hang trống, tự tánh không thật, do hòa hợp mà sinh.

Thưa Thế Tôn! Như người huyễn hóa làm việc huyễn, người ngu không rõ cho là

có thật.

Thưa Thế Tôn! Như sóng năng vọng sinh tưởng là nước, người trí biết rõ thể của nó vốn không.

Thưa Thế Tôn! Lại như các sắc tượng hiện trong gương, vọng sinh phân biệt thật không thể được. Các pháp tánh không cũng lại như vậy, chỉ làm cho người ngu vui thích, các pháp xưa nay rất ráo vắng lặng.

Thưa Thế Tôn! Con xưa từng nghe Phật trước đã nói pháp thắng nghĩa đế, thấy được chân thật.

Các Thiên tử này nói vậy rồi, Đức Phật liền ấn khả, cúi đầu đánh lễ dùng kệ khen Phật:

*Thế Tôn thông đạt Đệ nhất nghĩa
Nên hay lần lượt nói các pháp
Những người chân Phật tử thông tuệ
Đối lời Phật dạy hay du hí.
Người đời ngu si lại ít trí
Do trước ngã nên không thể hiểu
Ngã và ngã sở xưa nay không
Tìm cầu mười phương không thể được.
Như thấy sóng năng không phải nước
Người ngu vọng tưởng cho là nước
Diên đảo như vậy chấp là ngã
Đều do nhiễm tuệ mê chân trí.
Đối với năm dục sinh ham thích
Chịu mọi sinh tử các khổ độc
Tự tánh các uẩn xưa nay không
Người ngu đọa lạc vào các nẻo.
Do không chánh trí tâm cuồng loạn
Đối các cảnh khổ vọng là vui
Bị ba lửa độc luôn thiêu đốt
Chưa từng giác ngộ sinh sợ hãi.
Người ngu không chán các cấu hoặc
Như theo giặc oán làm bạn thân
Nghe Như Lai nói thắng nghĩa không
Hoặc sinh sợ hãi, hoặc khinh chê.
Cũng như người yếu đuối thế gian
Tuy cầm kiếm bén tâm lo sợ
Như Lai diễn nói pháp chân chánh
Đó là một chữ A vi mật.
Phát sinh tuệ tối thượng chân thật
Cũng như đất bằng sinh cây cao
Khéo hay điều phục các quân ma
Mau chứng đạo Vô thượng Bồ-đề.
Mâu-ni có các đệ tử giỏi
Thông đạt đệ nhất nghĩa như vậy
Đã tự tiêu phục cấu ba độc*

Thấy người bị độc ban pháp được.
Dùng tám Chánh đạo làm thuyền lớn
Chuyên chở quần sinh thoát biển khổ
Khiến biết các pháp xưa nay không
Dứt các dị luận vọng phân biệt.
Người sáng bỏ tà về chánh đạo
Do xưa đã tu căn lành ấy
Rõ thể tánh pháp xưa nay không
Tâm không đắm trước liền giải thoát.
Nếu đạt pháp tánh tức bằng Phật
Đây là đại trí Na-la-diên
Các pháp tánh không không thể không
Cũng không trói buộc và người trói.
Chân như vắng lặng lia các tướng
Thể không cấu nhiễm cũng không tịnh
Do vì pháp ấy vốn như vậy
Không phiền não trói cũng không đoạn.
Biết rõ các pháp tánh như vậy
Người này không lâu được Bồ-đề
Tự mình được độ lại lợi tha
Bàn bạc chánh lý không mong đáp.
Hữu tình thường sinh tưởng hư vọng
Đối cảnh chấp trước tướng nam nữ
Tăng trưởng ngu si tâm nhiễm ô
Cũng như quá khát theo sóng nắng.
Do tạo mỗi nghiệp sinh các nẻo
Nghiệp này đều do vọng tưởng sinh
Rõ thể tánh nghiệp xưa nay không
Rốt ráo không thể có tác giả.
Chúng con đã hiểu nghĩa Phật dạy
Biểu thị pháp môn khó nghĩ bàn
Quy mạng Mâu-ni Đại Đạo Sư
Các căn vắng lặng không đắm trước.
Như Lai thanh tịnh không cấu uế
Thành tựu vô biên biển công đức
Làm đèn sáng soi cho ba cõi
Kham nhận cúng dường của chư Thiên.
Chúng con nay ở trong đại hội
Tán thán Năng Nhân đại phước tụ
Lành thay, Vô tỷ Đấng Lương Túc
Rốt ráo các pháp nghĩa thật tướng.
Do vậy nên được sức thiện căn
Hồi hướng chúng sinh trong ba cõi
Nguyện đời vị lai ở cõi tịnh
Nhất định thành tựu quả Bồ-đề.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Biết được tâm niệm của Quang âm Thiên tử, thông đạt được pháp Phật, đầy đủ biện tài thù thắng to lớn, hy vọng được Như Lai thọ ký thành Phật, Đức Thế Tôn từ trong miệng phóng ra ánh sáng lớn. Tôn giả Tỳ-kheo Mã Thắng thấy việc này rồi, liền chấp tay hướng lên Đức Phật dùng kệ thưa hỏi:

*Đại Bi cứu hộ khắp thế gian
Thành tựu công đức tụ tốt đẹp
Dùng sức phương tiện dứt các nghi
Phóng ánh sáng này rất hy hữu.
Chúng hội đều nghe lời Phật dạy
Tâm sinh tịnh tín nhất định hiểu
Siêng Tu-diệu hạnh hưởng Bồ-đề
Vượt khỏi biển sinh tử luân hồi.
Tất cả Trời, Người, A-tu-la
Bị già bệnh chết nó bức bách
Như Lai thường dùng tâm đại Bi
Cứu giúp khiến tu tám Thánh đạo.
Do nhờ dưng mãnh siêng tinh tấn
Thâm tâm kiên cố không thoái lui
Ưu tu pháp môn hay như vậy
Thệ chứng Bồ-đề cầu trí Phật.
Khiến chúng hội này không nghĩ khác
Nhất tâm chiêm ngưỡng từ dung Phật
Nguyện nghe âm vi diệu Như Lai
Cắt đứt lưới nghi sinh vui thích.
Thấy Phật hiện việc thần biến này
Từ miệng phóng quang rất thanh tịnh
Thí như bệnh nặng gặp lương y
Cũng như con thơ nhìn cha mẹ.
Người nào thỉnh hỏi pháp tạng sâu
Đầy đủ rộng lớn sức Bi nguyện
Đạt được môn bí mật tối thượng
Cảm Phật hiện việc hy hữu này.
Chúng hội tâm đều rất hoan hỷ
Muốn nghe Phật nói nhân phóng quang
Đều được đầy đủ tâm thanh tịnh
Tu tập Tam-ma-địa như vậy.*

Lúc đó, Đức Thế Tôn vì Tỳ-kheo Mã Thắng nói kệ rằng:

*Mã Thắng đầy đủ diệu biện tài
Hay hợp quần tâm nên thưa hỏi
Nay chính là lúc nói nhân này
Đây là sức thần biến Như Lai.
Các chúng Quang Âm Thiên tử này
Thuở xưa từng cúng vô số Phật
Quán sát khổ chúng sinh thế gian
Thệ cầu Phật đạo mà cứu độ.*

Đã tu hạnh chân thật rộng lớn
Quyết định sẽ được Nhất thiết trí
Vì họ đã bám chặt vào tà kiến
Chỉ bày đều khiến về chánh đạo.
Và cũng nhờ nghe chánh giáo Phật
Thâm nhập nghĩa vị sinh tôn trọng
Cũng như các người nữ thế gian
Muốn được sinh nam tâm đầy đủ.
Các Thiên tử này tâm thanh tịnh
Chí cầu vô thượng Phật Bồ-đề
Từng trong vô lượng vô biên kiếp
Tu tập lợi tha hạnh thù thắng.
Giáo hóa chúng sinh không hạn lượng
Đều hay phát khởi tâm Đại thừa
Đầy đủ phước trí tướng nghiêm thân
Đến kiếp Tinh tú đều thành Phật.
Các Thiên tử ấy khi thành Phật
Quốc độ vô lượng trăm ức kiếp
Rộng lớn thù diệu khó nghĩ bàn
Trang nghiêm mọi thứ không gì bằng.
Các cõi Phật kia chưa từng nghe
Đến ba đường ác và tám nạn
Cũng không người chứng quả Nhị thừa
Mỗi mỗi đều lên địa không thoái.
Lại ở trong các cõi Phật kia
Thọ lượng hữu tình đều bằng nhau
Đầy đủ mười ức hằng hà sa
Thường hay phụng thờ các Đức Phật.
Nếu khiến vô số các chúng sinh
Y pháp Nhị thừa thủ diệt độ
Không bằng giáo hóa nơi một người
Hoặc nam hoặc nữ tu đại hạnh.
Dem phước tụ kia so với đây
Trăm ngàn vạn phần không bằng một
Huống nữa là khuyên nơi nhiều người
An trụ Đại thừa đạo Bồ-tát.
Mã Thắng ông nay nên lắng nghe
Như Lai xuất thế rất hiếm có
Ví như hoa Ưu-đàm-bát-la
Trải vô biên kiếp khó gặp được.
Phương tiện khéo léo mà nói pháp
Khai thị đạo chân thật vô vi
Người chí cầu Bồ-tát tịch tĩnh
Phải nên cung kính luôn thân cận.
Vô biên vô số các Thiên tử

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tung y báu đẹp trên không xuống
Lại dùng kệ hay rất thanh tịnh
Khen ngợi công đức của Như Lai.
Phật nói pháp cam lồ tịch tĩnh
Trừ khử nhiệt phiền não chúng sinh
Nếu phụng hành theo lời Phật dạy
Lần lần được thành Vô thượng giác.*

